

Til *ministeren for skatter og afgifter* (17/7 81) af:

Maisted (FP):

»Agter ministeren mod forventning at ændre på den forskelsbehandling, der foregår, når folk tvinges til at flytte fra en bolig til en anden, hvor tjenestemandsansatte og andre får tilskud til deres flytning, mens andre, der ikke er så heldige at være ansatte i statens tjeneste eller i storbanker, selv må tage tabet og oven i købet betale skat af det?«

Begrundelse

Netop i tider som disse, hvor man bl. a. arbejder henimod, at folk må rejse derhen, hvor arbejdet findes, i stedet for at gå arbejdsløse, virker det ekstra urimeligt, at de mere privilegerede, der er ansat steder, hvor man får flyttegodtgørelse, ikke beskattes af denne godtgørelse, mens andre både må betale omkostningerne og samtidig beskattes af dette.

Det er nok et eksempel på det danske skattesystems ulige behandling af folk, at nogle har frynsegoder, der ikke beskattes, mens andre selv må klare sig, hvis ellers de ønsker et job.

Besvarelse (28/7 81):

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Udgangspunktet for den skattemæssige behandling af udgifter til flytning er, at disse udgifter efter statsskattelovens § 6 a, er fradragsberettigede i det omfang, de er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. I modsætning hertil står udgifter til etablering af nye indtægtskilder, f. eks. flytteudgifter afholdt i forbindelse med, at en skatteyder skifter til et arbejde hos en ny arbejdsgiver. I dette tilfælde er der tale om en ikke-fradragsberettiget etableringsudgift. Dette udgangspunkt gælder, uanset om arbejdsgiveren yder godtgørelse til dækning af flytteudgifterne eller ej.

Tjenestemænd modtager under visse omstændigheder godtgørelse til dækning af udgifter i forbindelse med forflyttelse, og nærmere regler herom er i henhold til tjenestemandens loven fastsat ved aftale mellem stats-tjenestemændenes centralorganisationer og finansministeren. Aftalen er indeholdt i cir-

kulære nr. 244 af 1. december 1977 om flyttegodtgørelse til tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken.

Efter dette cirkulære ydes der godtgørelse til dækning af udgifter til befordring af tjenestemanden og dennes husstand. Desuden gives der godtgørelse til dækning af udgifterne ved flytning af bohaver m. v. Såfremt forflyttelse af tjenestemanden sker efter ansøgning og uden forbindelse med forfremmelse, ned sættes godtgørelsen med 20 pct. Udgifterne til bohavets flytning kan dækkes enten ved standardgodtgørelse eller efter regning. Såfremt der ydes godtgørelse efter regning, skal tjenestemanden indhente tilbud fra mindst tre flytteforretninger, og de modtagne tilbud skal forelægges statsbanerne (salgskontoret for godstransport) til godkendelse af et af tilbuddene. Såfremt der er tale om uanmodet forflyttelse eller forflyttelse i forbindelse med forfremmelse, kan der endvidere ydes godtgørelse for husleje og lignende, som tjenestemanden er kontraktligt forpligtet til at betale for den fraflyttede lejlighed, eller udgifter til bolig i egen ejendom, såfremt ejendommen ikke har kunnet sælges. Alternativt hertil kan der, såfremt tjenestemanden ikke umiddelbart kan skaffe sig passende bolig ved det nye tjenestested og husførelsen opretholdes på det tidligere tjenestested af hensyn til ægtefælle og/eller hjemmeværende børn under 18 år og mod dokumentation, ydes delvis godtgørelse for udgifter til dobbelt husførelse. I stedet for godtgørelse for dobbelt husførelse kan der ydes tjenestemanden godtgørelse for udgifter til transport mellem hjem og nyt arbejdssted, dog højst det beløb, hvormed udgifterne overstiger hans tidligere transportudgifter. Endelig kan der ydes en supplerende godtgørelse, hvis størrelse er bestemt efter den forflyttedes lønrammeplacering.

De nævnte flyttegodtgørelser er i princip skattepligtige. Imidlertid ydes godtgørelserne af det offentlige, og der er derfor en formodning for, at godtgørelserne svarer til de faktiske udgifter. Udgifterne anerkendes derfor som fradragsberettigede, fordi de afholdes for at erhverve, sikre eller vedligeholde indkomsten, og der finder således i praksis ingen beskatning sted. Udgifter udover de modtagne beløb tillades på den anden side almindeligvis ikke fradraget.